CEYLON PATRIOT.

October, 21st 1864.7

PUBLISHED ON FRIDAYS.

[VOL. 2. No. 43.

Price to Subscribers 16s. By Post 18s. 2d. per Annum.

CHARGES FOR ADVERTISEMENT.

Twenty-four lines and under—three pence per line.
Above twenty-four two " " " "
Half a column—seven shillings six pence.
A whole column—ten shillings.
For the second insertion two-thirds and the third and every future insertion, one-half of the above charges if printed on succeeding days of publication.

If Advertisements are to be both in English and Tamil, one being a translation of the other, the Tamil will be charged at half the above rate.

No Advertisement will be printed for less than one shilling

NOTICE TO ADVERTISERS

All advertisements received without specifying the num-bers of insertions will be continued in successive issues until countermanded, and charged for accordingly.

Notice to Subscribers.

Subscribers are respectfully requested to give notice of any change of address, or any irregularity in the delivery of the

paper.

No verbal orders for discontinuing subscriptions can be attended to. Subscriptions are considered to be in force until countermanded in writing.

Notice to Correspondents.

All communications to the Ceylon Patriot must be Post Paid. We also request that all letters to our address as the Editor of the Ceylon Patriot be authenticated as otherwise they may not receive attention.

NOTICE.

ORIENTAL BANK CORPORATION.

An Agency of this Corporation was opened in Jaffna, on Tuesday the 16th ultimo for the transaction of Banking business.

CURRENT DEPOSIT ACCOUNTS may now be open-

FIXED DEPOSITS may be lodged for periods of

One, Two, and Six months, to bear interest at the rates of Three, Four, and Six per cent per annum, respectively, and Local Bills will be received for Collection.

DRAFTS will be issued and purchased on the Head Office, on all Branches and Agencies of the Corporation on the Cochin Branch of the Bank of Madras, and on all Branches of the National, Pravincial and Commercial Bank of Scotland. Provincial, and Commercial Bank of Scotland and on the Provincial Banks of Ireland.

Information as to Rates of Exchange, &c., may

be obtained at the Bank.

R. V. DUNLOP, Acting Agent.

A. WILLISFORD, Act. Accountant,
Jaffna, 4th March, 1864.

FOR SALE.

Two Globes; one Terrestrial and one

Apply at the Patriot's Office. June 30th, 1864.

NOTICE.

The undersigned is in receipt of a new supply of Madras Head Kerchiefs of the finest colour and quality and of the following dimension and price.
3 Cubits. £0. 11s.

Orders from any part of the Island will be carefully attended to in case the price and postage are prepaid. Postage for a single kerchief would come to 8d.

Terms Ready cash.

L. S. Strong. Manipay, 2nd August, 1864.

NOTICE.

Notice is hereby given that the moveable property of the Estate of the late R. W. Davidson Esq. will be put un Public Auction at the Jaffna Rest House on Saturday the 5th of November next.

R. Blundell. Jaffna, 12. October, 1864. Administrator.

NOTICE.

Joel Fitch residing at Manepay near the American Mission Station begs to inform the public that he attends to repairing of clocks of all sorts at his house at moderate

NOTICE.

IN THE MIDST OF DEATH, WE ARE IN LIFE. New and most valuable medicines for hitherto intractable and incurable diseases.

Unlike the Patent medicines generally imported from the United kingdom, the following from France, have been severely tested and scrutinized by the most eminent Government and private analytical and operative Chemists and practising Physicians of Paris, &c. insomuch that the entire Parisian Medical Faculty, attached to the Government and other Hospitals, &c. in the French dominions can after vigorous trials; with the fullest confidence, recommend them to the favourable notice of all languishing, not any under ordinary diseases; but those who may be "hoping against hope."

No more Cod Liver oil. Syrup of Iodized Horseradish.

Prepared by GRIMAULT & Co. Chemists, 7 Rue de la Feuillade, Paris. According to the certificates of the Physicians of the Paris Hospitals detailed in the Prospectus, and with the approbation of several Academies, this Syrup is employed with the greatest success in place of Cod Liver Oil, to which it is really superior. It cures diseases of the chest, scrofula, lymphatic disorders, green sickness, muscular atony, and loss of appetite, it regenerates the constitution by purifying the blood, and is in a word the most powerful depurative known. It never fatigues the stomach and bowels like the Iodide of potasium and the Iodide of iron, and is administered with the greatest efficacy to young children subject to humours, or obstruction of the glands. Dr. Cazenave of St Louis Hospital, Paris recommends it particularly in cutaneous diseases conjointly with the pills which bear his name.

No more Consumption.

Diseases of the Chest, Syrup of Hypophosphite of Lime, manufactured by Grimault & Co. Chemists 7 Rue de la Fewillade, Paris. This new medicine which is delicious to the palate, is a sover-eign remedy for coughs, colds, irritation of the lungs, and is also an excellent remedy in cases of consumption. Under its influence, the cough abates, nocturnal perspirations cease, and the patient rapidly recovers health and flesh.

No more Indigestion or Dyspepsy.

Elixir of Pepsine, prepared by Grimault & Co., Chemists, 7 Rue de la Fenillade, Paris. According to the formula of Dr. Corvisart, Knight of the Legion of Honour, Physician to H. M. the Emperor of the French Pepsine is the gastric juice itself, or rather the active principle purified, which digests food in the stomach. When from various causes the supply of the digestive fluid is too small the inevitable consequences are bad digestion, gastrities, gastralgia, inflammation of the mucous coat of the stomach and bowels, heartburn-anœmialoss of strength, and in females, general deranges ment. The Elixir of Pepsine w hich is sanctione, by the approbation of the Paris Acadamy of Medicine, speedily cures all such diseases, and prevents vomiting during pregnancy.

No more poverty of the blood and pale complexion.

Phosphate of Iron. Dr. Leras Apothecary, Dr. of Science, 7 Rue de la Feuillade, Paris.—This new ferruginous medicine contains the elements of the bones and blood, and iron, in a liquid state. made in the Paris hospitals, and detailed in the Prospectus, it is superior to ferruginous pills, lactate of iron, iron reduced by hydrogen, pills and syrup of the iodide of iron, and cures rapidly stomach complaints, painful digestion, poverty of the blood, loss of strength and appetite, and the diseases incident to females. It is the best adjunct to Cod liver oil, and the best preser-

found greatly superior to all the preparations o Copaiba, Cubebs, &c., and Mineral remedies. The Liquid Extractis used in recent cases, and the Capsules in themore chronic; and where all other Medicine have failed, these preparations will always effect a cure.

General Depot.

In Paris, at M. M. GRIMAULT & Co, Chemists

7, Rue de la Feuiell. In London, at Newberry & Sons, 45, St. Paul's Churchyard.

In Madras, at BARRIE & Co., and at every good Druggists of India.

NOTICE TO SUBSCRIBERS.

We tender our sincere thanks to our subscribers for the encouragement we have received hitherto at their hands towards the

up keep of our Journal.

We shall feel obliged if they will kindly send in their subscriptions at an early date

as the year is drawing to a close.

Whe Beylon Batriot.

We have had to confront foul weather this week. The district throughout has been deluged with copious showers of rain. The formerly parched vegetation has put on a most cheerful appearance. The models put on a most cheerful appearance. pearance. The paddy crop is on the whole healthy. There are however low grounds inundated, we fear, to the serious damage of paddy growing,

REINSTATEMENT.

We understand that Mr. C. Vallaidem, an overseer in connection with the Civil Engineers' Department here has been reinstated after all. He was suspended some three years ago upon a charge of Birbery preferred against him by one of his acquaintances while superintending works at Nwerakalavia. Mr. V. very properly instituted a civil action in a Court of Justice to clear himself. His ill-wisher who had not the remotest idea that the matter would come to such an issue has failed in toto to move his assertion. in toto to move his assertion.

We believe Mr. Vallaidem is a diligent and well mean-

ing young man. It appears from what we hear that he whilst in office won the confidence of his immediate superiors. The Civil Engineer deserves credit for having given to Mr. V. a fair opportunity for establishing his character.

(From our Paris Correspondent.)

September 17th, 1864.

The day before yesterday, the 15th of September, the armistice, between Denmark and the two great German powers expired; but it has not been denounced either by Copenhagen, Vienna or Berlin. The work of either by Copenhagen, Vienna or Berlin. The work of the conference is becoming very difficult; meeting succeeds meeting without at all forwarding matters; there are too many spokes in the wheels. Like all the conquered, Denmark naturally wishes to make as little sacrifice as possible, and obtain certain concessions from her untractable adversaries. At the commencement, she appeared more resigned, and seemed disposed to bow to the insatiable exactions of M. De Bismark, but the hour of reflection, has arrived, and the Danish plenipotentiaries revolt against the enormity of the war indemnity reclaimed by the two German powers. "You may take our skin," they say, "but we cannot sign conditions which must inevitably lead to bankruptey; we had better continue the war to the last extremity; some chance will remain at least for the sympathies of Europe."

These chances of which the Ambassador speaks, and

hese chances of which the Ambassador speaks, and to which king Christian alludes when he recommends his faithful Sleswigians to hope for better times is reduced to the intervention of Western powers. M. Droyun De Ehuys in a dispatch, otherwise most reserved, advises the Government of Berlin to have a little more moderation for the conquered. Lord Russell assumes a semi-threatening tone and invokes the principle of best adjunct to Cod liver oil, and the best preserver of health in tropical climates.

No more Copaiba; or Cubebs.

CAPSULES OF MATCO VEGETALIS.

of Paris by the colebrated Dr. Ricord, and are

France and England could not do otherwise than interfere in the name of the principle of nationalities; and that the interests of Russia will force the Cabinet of St. Petersburg to put an end to the ambition of the German powers. In a word, Denmark imagines that her resistance will bring about a European conflagration,

which will enable her to regain all she has lost.

This is a complete illusion! If war recommences,
Austria and Prussia will accuse Denmark of having failed to keep her pledged word, and neither France nor England, nor Russia, will have sufficient excuse for interfering; Denmark will sacrifice her last man and her last shilling and will finish by imploring the condi-

tions she now refuses.

Denmark also reckons on the increasing coldness in the relations between Austria and Prussia, whose alliance is compromised by the difficulties attached to alliance is compromised by the difficulties attached to the arrangement of the customs question. If the conferences of Prague, do not succeed, it is probable, that Austria, breaking altogether with the Zalverein, will negociate directly a treaty with France, and take with her Bavaria and Wurtemburg, Nassau and Hesse. This is all very true. The honey moon is passed. The intimacy of the first days has singularly cooled down, but as soon as they find themselves face to face with Denmark, harmony is re-established.

No real hope therefore exists for Denmark; she will submit, and in spite of her resistance "in ex-

will submit, and in spite of her resistance "in ex-tremis" the final result is certain. These prolongations exactly suit M. De Bismark. He allows Augustenburg and Oldenburg to dispute the ducal crown, He leaves the king, to defend against the Czar, at Tugenheim the cause of Augustenburg against that of Olden-burg andlaughs at the quarrel, while he himself dreams of the annexation either partial or total of the Duchies with Prussia. He will use every means in his power to retard the definitive solution of the question of succession, until every one becomes tired of the affair, and leaves

it to him to terminate.

With a view of obtaining the end he proposes, the Prussian Minister insists more strongly than ever on the installation of a provisional government which would be nothing more or less than the occupation of the Duchies by Prnssia and consequently a first step towards annexation. The army of functionaries disseminated in the Duchies, are all working in this intention; the fleet displays the Prussian flag in the different ports and Prince Frederic Charles is travelling through the country. Such is the plan of the Minister and it is not easy, to realize. If the intimacy is disappearing between Prussia and Austria, it is on the contrary increasing between Prussia and Russia; two days since William met Alayandar at Throughein and the Contrary. am met Alexander at Tugenheim and the Czar returns him, the visit at Sostdam. Prussia also is not on bad terms with France, and William has been received very cordially at Swalbach by the Empress Eugenie. Are the suspicions of England well founded? Is there an understanding between Napoleon III- and Bismark? The Emperor ought to be proud of his pupil; he has profited by his lessons; their doctrine is the same.

The Emperor of Austria is on the eve of undertaking a voyage of great political importance. It is seven years since he visited Hungary, under the pretext of inspecting the fortified places. The Emperor will sound the ground and attempt a reconciliation between

the nation and the king-a difficult task.

The Mon ministry expiates its faults; it has fallen in the midst of contempt and indifference. Every one expected it; it had even announced its fall by the nomination of a crowd of functionaries, as is usual with a dying ministry in Spain. The affair of the regiment of Savoy, the process against the Iberia, the exile of Prim, the bad finance of Salavere, were more motives than sufficed; the final rupture was apropos of the recall of queen Christina, and the cabinet resigned, on the 12th September. Affirst, it was simply a signed, on the 12th September. At first, it was simply a question of a plastering up. Pacheco was kept in office, and Mon was to form another ministry. This combination failed. The Duke of Vetuan (O'Donnell) was called en and by his advice the Queen applied to the Duke of Valene (Narvaez); and it is Narvaez, who will be chief of the cabinet Narvaez, O'Donnell, Movalishes etc ail this is the same thing. We know what to think of the liberalism of the party of the liberal anion; the democratic sentiments of which it boasts have perfectly with the most perfect despotism, so agree perfectly with the most perfect despotism, so that the changes in the ministry have but little interes. There is however behind all these intrigues, a party which is increasing every day; the progressionist Democrats, but their hour has not yet arrived. Patience and it will come.

Order is re-established at Geneva, and M. Cheneviere has taken the oath before the council of State. The enquiry continues: 18 of the accused are in prison; their trial will take place at Lansanne before the federal assizes. M. Tarnes Fary, the chief of the radical party has taken refuge in France; he first went to Ferney a few leagues from Geneva, when an older arrived from Paris forbidding him to remain on the territory bordering on Switzerland. M. Fary is now in

Politics are still at a standstill; it is the season of the vendange and the opening of the shooting season, but all the political world will soon return to Paris. The famous Peace loan is no longer spoken of: It was a threat sus-pended over the heads of Railway shareholders. However the situation of the treasury is far from getting better; an expedient must be found for filling up the hole or at least partially so What expedient? They are

seeking one.

The report is spread of an early change in the min-

istry, and they will have reference to important political combinations. The Emperor, we are assured, intends to introduce certain reforms into the administration of the constitution. The system of speaking ministers will be changed; in what sense? Nothing is yet known. Will they go back to the system of 1852? When the council of State was alone charged with the reports of the Government with a silent Corps Legislatif "will the entry to the chamber be permitted to the ministers?" This would infallibly lead to ministerial responsibility? This would infallibly lead to ministerial responsibility? Nothing has yet transpired; we simply say there is an evil under the rock.

The best proof that capital punishment has run its course, and is no longer of our epoch, is that each time an execution takes place, the whole of France shudders; a sort of pity seems to take hold of the population for a wretchunworthy of pity. The rogue is transformed into a victim. The assassin that the law has just condemned, displayed the most revolting cynicism up to the last moment, he sang obscene songs even on the scaffold, and insulted death itself! Will the partisans of capital punishment dare to sustain for a moment the morality of such a scene? To-morrow people will sing in the streets the disgusting choruses sung by Latour on the cart which conveyed him to the scaffold.

This criminal had a long agony; contrary to enstom Latour was informed the previous evening: Why in-flict on him this terrible moral torture? The fact is, the order for the execution arrived on the Saturday even-ing, and the executioners did not work on a Sunday.

All these details are frightful.

How moral is this punishment! The Editor of the Petit Journal, M. Milland, saw there was money to be made from the affair of Tacques Latour. The Office which is on the Boulevard, was placarded with an immense bill printed in red letters and covered with tears of blood, and one might read thereon: of blood, and one might read thereon :

The two last days of a condemned! Details of the execution of Tacques Latour Cing centimes. A Sou.

It is even reported that Milland made most advantageous propositions to the assistant executioner; for him to come dressed in black, his head enveloped in a copuchon, and distribute himself, to the crowd, the recital of the execution; the assistant however rejected the offer with contempt.

The hideous placard did not suffer a more happy fate; an Inspector of police put an end to the scandal by tearing it down. But what matter? The half-pennies (sons) came in fast and M. Milland is of the Vespasian school; he finds money always smells good. The execution of Tacques Latour brought him in some ten

thousand francs; he is a partisan of capital punishment The Empress is at the waters of Selwabach, sle threatened with the disease which carried off her sister the Duchess of Albar. The eve of her departure she was perfectly well, and she made the voyage without stopping which proves that the state of her health is not alarming. Schwabach is a little disagreeable town situated at the bottom of a narrow, black, frozen gorge. One freezes here even at this season of the year; it is not a watering place, it is a sort of prison; why did the august traveller choose this wearisome retreat? It is said she did not choose it, and that she had just simply been sent there by her husband on a moment's notice. Many different metives are cited to explain this exile; the most indulgent say that she would not receive Prince Humbert the son of the ex-communicated. Others relate some tragic comic tales in which the most august personages are mingled with celebrated beauties of the demi-monde and a certain captain of Hussars, but it is simply whispered, although we can well believe it. This second verson obtains a greater belief than the first. At Schwabach the Empress has become a devotee; she got s to the mass and to vespers, an excuse for toilet. sides her Majesty has received several visits; the Queen of Holland passed two days with her, then came the Duke of Nassan and the Prince of Hesse and after them the king William, to whom Bismark gives provinces and the hereditary prince a grand son; the time of her peni-tence is passing quickly. The Empress will pass by Switzerland, and the Chateau of Arenenberg is being pre-paring to receive her. Her husband spent the greater part of his youth there, he was then citizen of the Canton of Thurgovie and Captain of Artillery in the service of the Helvetie Republic, and liberal. How the times

Now he is neither Captain nor Republican nor even liberal, he has killed the French Republic and professes to detest the great American republic, and therefore could not have been well pleased at reading the news brought by the last steamer from New York. The Federals are everywhere conquerors. Atlanta the center of the Southern Railroads is in the power of Sherman. Fort Morgan surrendered after a bombardurs and Admiral Parragut is pressing the seige of Mobile. Grant in spite of the desperate attempt of the Confederates has remained master of the position he took up between Richmond and Petersburg 15 miles from Richmond, the Confederates no longer think of invading Maryland. Early who threatened Harpers Ferry has quitted the Valley of the Shenandouh recalled in all haste by Lee who feels no doubt the necessity of concentrating his troops. Money is not scarce in the North the formidable loan will succeed. German Bankers have offered to take Million repayable in 75 years.

These successes greatly augment the prestige of Lincoln and the Copperheads have consequently declared a furious war against him. Governor Saymour is doing all he can to prevent recruiting in New York

pretending that the state of New York has furnished more than its contingent if the sailors furnished to the vessels of the State are counted. The Major of New York is sowing hatred and should not be astonished if he reaps the tempest. Seymour in fact is the most active of the democratic agents. He is the president of the famous convention of Chicago which has chosen for candidates McLellan and Pendleton. The cloven hoof appeared in every speech, hatred to Lincoln, the speeches of the orators contain little else than investigated to the orators contain little else than investigated to the orators contain little else than investigated the orators. tives against the actual president of the Republic. American people at length understand said M. Belmont that a total change in the politics and personel of the Government can only stop our abasement this is the Key note and all the rest was in union.

But the result of the convention of Chicago does not the less affirm the necessity for maintaining the Union. The democratic party is as we know divided into two factions; the peace democracy disposed to recognize the independence of the South and the war democracy who wish to re-establish the Union by concessions made to the South. McCiellan repre e its the latter, Pendleton the former, they have two common points. Hatred to Lincoln whom they regard as an institution of certain states; but strange to relate the plat form adopted by the meeting as a profession of faith of their candidates obliges before everything the necessity for main-

taining the Union.

An armistice a congress of all the states; but no one wishes for a single star of the glorious flag of the Republic to be absent. The convention of Chicago then is at the bottom Unionist it regrets Lincoln but also repulses secession so that of the South refuses to reenter the confederation, the president named by writtee of the plot form of Chicago will find himself chicago. virtue of the plot form of Chicago will find himself obliged to continue the war to m int in the integrity of the Republic McCləllan most probably will not have this trouble. The grateful people will renew the powers of Lincoln.

COLOMBO.

(From our own correspondent.)

Having been so long silent, I should apologize for my delay. It is a source of regret to me, that I have, for so many weeks, omitted to send your my budget of news, notwithstanding my promise and profession to be your regular correspondent. Nevertheless a wish to find a few minuites to communicate to you what falls within my observation, has almost daily crossed my mind. What shall I ascribe my failure to, but human weakness! What but a fractional portion a man accomplishes, of all that he wishes-

The life of the "Ceylon Watchman" is suspended; the editor of it, Mr. Robert Newtou, has gone to India, either on a private errand of his, or that of others. His bargain with Mr. Aseerappo, a Roman catholic gentleman, to have the use of the Press and types for printing the " Watchman", broke up, for reasons best known to the parties. I have no mind to hazard conjectures upon the cause of dissolution like the correspondent to the Freeman." That I know it full well, the proprietor wanted a sum of £8 a month, from Mr. N. for lending the bare use of the press and types, which the latter declined to pay. The public may feel a disappointment at the fate of the "Watchman", but as far as I am aware of, the cause has been unavoidable. And surely Mr. A has lost a cheap bargain. The "Watehman" will at no distant date, revive, is the hope of those who are admitted to the confidence of the editor; and where it does so it will make amends and ample compensation for the public disappointment. It is likely that Mr. N. will shortly return to Colombo with materials to give the "Watchman" a firm footing dependent on no Ascerappas.

One of the Nattukotta chetties holding firms here has defrauded some English firms. warrant and prison, as all his class of people do, he has bolted. If I were to credit what I am told, no less than a lac of rupees, have been found in possession of the chetty a short while before his disappearance. This conduct has cut a stigma on all his fellow merchants who are here from India, and engendered bitter feelings and distrust among the European merchants to whose establishments the prosperity and purse-pride of Colombo owes

Seventeen candidates are on the quivive in alifying themselves to pass the " October lawexamination" which is understood to be held on the 31st inst. Messrs Eaton, (the Tamil Representative), Samuel Grenier, and C. Temple B. A. have advertized their intention to pass for Advocates ; two of the candidates for Supreme Court proctors; and the remaining members for District Court Proctors; and there are only two candidates from Jaffna.

Notwithstanding the case and attention be-stowed by Government, Cholera continues to defy all human exertions or precautions and work its awful mission, but thank God it is not more rife Lawless acts,—thefts and roberies, are now daily occurrences. The local journal notice but a

The fort of Colombo, the very spot of all guards, has been the scene of several daring thefts in one week. And outside the fort, there are almost every day, cases, small and great, of this crime. They speak of a Police force at Colombo, but when they do not answer the purpose of their establishment, what earthly use could there be of this "Force", is a question to be solved by the committee recently appointed to enquire into

We have now wet days characterized with copious down-pours. Having heard of the drought at present in Jaffna, I wish the Jaffna paddy fields could be blessed with a decimal part of this

The Steamer "Jaffna" is now in the Colombo

A boy has been found dead in the Kutcherry premises this morning, and the cause is now subject to investigation.

The Supreme Court sits to hear appeals.

The proposed increase to the Government clerks is the topic of the day. Poor Vane is attacked for his able speech in the council, on this subject. Good hopes are entertained of better days to the clerks, and some of them are rejoicing in prospect of them. When the clerks' condition is bettered, is there nothing in the power of Government, to raise the position of the Proctors who look to a precarious income? Is it not a good policy to keep paid Proctors and Advocates, by Government, instead of the present system?

The Legislative Council coutinues to enact laws. I am not in a position to inform your readers just now, whether the result of this year's Council, will be productive of much good to the Colony. Our legislators should think that the demands of the legislators should think that the demands of the Colony are heavy and consequently they are looked upon to provide adequately for them; and the executive should call to mind the definition of Government by Burke who says "Government is a contrivance of human wisdom to provide for human wants." Every department has its wants and require satisfaction and improvement. Education and Agriculture, especially, are not what they ought to be, and as such, they demand liberal provisions, in the common interest of the Island.

Colombo, 1Itn October 1864.

Mr. DUNLOP AND THE PROCESS SERVER.

I am sorry to see that your correspondent at Batticotta who wrote a long article about the conduct of Process Servers in general, should have written to you things that are against truth. He is grossly mistaken in sta-ting that a Process Server who was tried at Chavagacherry on the affidavit of Mr. Dunlop, is committed to take his trial before the Supreme Court. The fault is this. A notice was issued to Mr. Dunlop calling upon him to attend Court on a certain day to hear a judgement of the Supreme Court in appeal read to him, which notice the Process Server left with a tapall boy of Mr. Dunlop and made his return to the effect that the said notice was left with Mr. Dunlop's Canacopilly. This is all what the Process Server did. Mr. Dunlop, thinking that he is aggrieved by such a return, swore an affidavit and proceedings were taken against the poor Process Server and sent to the Deputy Queen's Advocate. The Deputy Queen's Advocate after carefully reading over the charge and the proceedings had thereupon, directed the Justice of the Peace to dismiss the case and the case was accordingly dismissed. Instead of stating the truth, your correspondent shaped the case just as it suited him on the occa-sion and misled the public I can however understand why your correspondent did thus misrepresent matters. It was not, I presume a wilful mis-representation, but he must have been misinformed. I therefore warn your correspondent to be careful in future in communicating to public Journals.

Hoping that you will give me an insertion for the above in one of your early issues.

Jaffna, 12th October, 1864.

ROCKETS.

Some years since, there was a great loss of life and property by the rockets fired in Scanda Swamy Temp'e during its festival season of which there were tamil verses composed and which are even now sung by street But since then, rockets were seldom used in the said temple as the attendants in that temple are generally very numerous. No one can doubt, Mr. Editor, that firing rockets in places where people assemble is often very dangerous and very dreadful. It is true that some sort of Rockets can possibly do no harm, but there are others which are really to be dreaded by those that are near such places, and by those that own houses in the vicinity of those places where rockets are fired.

You know Mr. Editor, that on Monday evening last was the day on which the Tamils of Jaffina celebrated their festival called Manampoo and on that day they were firing rockets like any thing, and we were placed

during that time in a state of total fear. They were performing their business standing at the premises of Veeramakaly temple at Nellore, just adjacent to the house where I live. One after another, sky rockets were ascending the air and as I saw them, I feared for the house lest they should fall on it, and lest my house catch fire by it. While I was thus in a state of great fear one by it. fear, one rocket actually got into my compound and was ploughing as it were, the soil just adjacent to a large Ban-galow in my compound. Had the rocket only come a little further, I am sure, my house would have been consumed that night and every inch of it burnt down. Immediately I sent word to the Police Headman who I subsequently understood endeavored to stop them from doing it any further, but the young men who take some sort of special delight in such plays, will not listen to what the Police Headman said and were persisting in their almost criminal act until they exhausted their whole stock of rockets.

Mr. Editor, what am I to do and what course ought do I adopt to stop such things. This is a regular nuisance and Jam not able to pass by such things in future. I wish to know if I cannot go to law and obtain redress against these unprincipled chaps. These men deserve punishment and they ought to be punished. I shall thank you Mr. Editor if you will kindly call the attention of the powers that be to such practices and get them to issue some general orders against it for the sake of public good. They not only spend their own money in vain, in preparing these rockets, they also dis-turb the place and happiness of those that live near temples.

If you, Mr. Editor were at home that night, I dare say you would be the first man to raise your voice against this practice, as I understand that

your Bangalow also had a narrow escape that night. I am Sir yours truly, Nallore, 12th Octo. 1864.

MORE TRIFLES FROM CEYLON. (Continued from page 168.)

MORE TRIFLES FROM CEYLON.

(Continued from page 163.)

Bears often attack people, and are seemingly the aggressors; but in all probability it is rather the fear of being attacked themselves that induces them to injure man. I have a friend who had a most terrific tussle with a bear which he had wounded with shot. The bear closed with him, and he fought the bear with his knife, giving and receiving terrible wounds. At length my friend got away, and crawled for some distance till he obtained assistance. But he will bear to his grave, the marks of his enemy's teeth and claws. The following story was recently told me by the gentleman who met with the adventure: He had a pony which was very much attached to him, and very gentle with him, but which would not allow any one else to mount him. He was given to flying at and biting strangers, a quality which turned to the advantage of his owner. One morning my friend was on the march through the jungle, his coolies and servants following with his baggage, guns, &c., and he walking with his pony's bridle over ms arm. It would appear that a bear was just then regaling himself in the pathway, by an ant-hill which concealed his interesting figure from the travelier's view until close upon him. Suddenly the gentleman felt himself thrown down, with the bear on his baca pawing and scratching him. Knowing that there were four loaded guns in the hands of his attendants, he called out to them to fire, and at the same time struck backward at the bear with a stick which lay within his reach. No one fired, however, and he did not know what to do, when suddenly he h ard a scrimage; next moment the weight was removed from his shoulders, and on looking up he saw the bear in full flight and the pony after him with his ears set back. He got up and shook himself, and saw his guns lying on the ground; his attendants had all disappeared. He was about to retrace his footsteps, when he heard several voices saying "Here we are!" and on looking up, he saw his people perched high in the trees. They

perched high in the trees. They told him that the pony had flown at the bear with such fury, that he had taken to his heels in the manner described. Moral. There is some good in a biting and kicking pony.

There is a certain gentleman in Ceylon who is a great sportsman. I do not know him myself, and therefore do not make more particular allusion to him; but he had tae following adventure, and it was related to me by a mutual friend, who authorised me to repeat it. This gentleman was one day crossing some water on foot, to get a shot at an elephant; his gun was in the hands of a man who was going round the shore. As he walked along, something lay in his way which he imagined to be a long of wood, so he stepped over it. No sooner he had placed one leg over it than the log appeared suddenly to become imbued with life, and he found himself across the bake of an alligator:—probably more alarmed even than himself at being thus mounted. The alligator immediately rushed off. The rider, as soon as recovered his presence of mind, took a header into the water, and escaped.

I alluded in a former paper to an alligator which had killed two persons not far from where I write, and who was constantly on the watch for bathers. I am happy to say he has been shot. The particulars of the manner in which he killed the two men have been communicated to me. A gentleman in the public service was bathing within an enclosure. A Singhalese gentleman of rank was also bathing without the enclosure; a native attend int filled a vessel with water and handed it to him; suddenly the man who had, brought the water was gone; and the two bathers saw him with natif his body in the water, at some distance, thorowing up his arms and apparently articulating something. All at once he sunk They imagined at first that he had been carried off by the current, but subsequently the body was found in a munilated state. A few days afterwards seven pilgrims were standing knee-deep in the sam, and dragged him away from among his companions.

At Batticaola a gir

When the purchaser was cutting it up for sale, he found inside the stormach, the leg of a man. Thereupon people declined purchasing any pieces, and the shark remained on the man's hands. So he demanded that the seller should refund the one pound ten. "No, no," said he; "had you found in the fish a bag full of money, you would have claimed it as yours and given me none." The bystanders gave a verdict against the purchaser, and he had to make the best of his bargain.

It is the last watch of the night, and the Venus and the least scrap of a moom are still shining in the east as I drive out of my gate in an "American waggon," and start on a six days tour through the district. Almost every one in Ceylon affects what is called here an American waggon, although Americans proper, that is, men from the States, ignore the vehicle, and say that they never saw any thing like it in their own country. I believe Canada is where it was first "triz."

As I go on, the natives are beginning to bestir themselves: the "coffee and hopper" woman is washi. her cups on the verandah of her hut, thatched with leaves of the ecocanut palm. Presently she will take some rice flour, which was the previous night sosked in cocoan ut water and a little toddy to cause fermentation. Then she will add the milk of the cocoanut, for that useful and wonderful fruit, like the creamings, on our tables contains a supply not only of milk, but also of water, with this advantage on the side of the nut, that the two are unmixed, and are both clean. For that, as I look at it, is the hardship; not that there is water in our milk, but that it should also be dirty water, so that insult is added to injury. After our dusky friend has completed the arrangement aforesaid, and added a little salt to the mess, she will, with a spoon made of the shell of the cocoanut, pour some of it mit a chasty earthen-ware vessel, which is being heated over a fire; in a few minutes a commotion takes place within the chatty, the shapeless mass assumes a form; it has not only "a look

horse is waiting for me, and mount.

And now the morn in fusset mantle clad,
Walks o'er the dew of yon high eastern hill.

Soon after, the rude sun, with his red face, takes a peep over the shoulders, of the bashfil morn. Then up come his whole head and shhalders, next his body, and eastern day has fairly begun.

Our way lies through the late reaped rice-fields. The cattle are now pasturing amongst the stubble, closely attended by the white storks, which relieve them of the ticks and other insects. There is a good deal of mutual accommodation of this kind in Ceylon. It may be seen constantly at noonday in the verandah of the native's hut where stretched at full length, with dishevelled locks, he reposes his head upon the lap of his tender spouse, while she, kind soul, does the office of the white stork for him. The same benevolent act is sometimes performed by a mother on her infants; it is one of endearment, corresponding to our stroking a child's head.

(To be cotinued)

GRAVE AND GAY.

THE FRIOR RETWITTED-The Count of Tilla Medina, one of the richest and most powerful of the grander of Spain, one day entered the church of our Lady of Atocha. A frior presented himself before the noble count, and asked alms for the deliverance of souls from purgatory. The latter took a doubloon from his pocket and gave it to him -Ah, my Lord, said the friar, " yon have freed one soul from purgatory:- The donor drew forth another doubloon and gave it to the priest, who, almost beside himself with joy, again expressed his gratitude. The count continued to give doubloon and the recipient to speak his thanks, which he said at the expetition of each gift that still another soul had gone up to heaven. Having arrived at the seventh doubloon, the noble man demanded seriously of the friar, who still hold the money in his hand, "so you really mean to assure me that seven souls have quitted purgatory for heaven! "-"Nothing can be more certain" replied the latter-Well' said the caunt, since they are in that blessed abode, no one can drive them back to purgatory and so saying he took the seven coins from the hand of the friar, and replacing them in his pocket

EAT DEFINED.

To insert nutritious paybulum into the denticulated orifice below the nasal protubrance which being masticated penegrinates through the cartilaginous cavities of the iadynex and is finally domialiated in the receptacle for digestible particles in this way he turns three letters into four lines. That chap knows his trade.

The more seldom on advocate gets a chance to plead the longer he talks when he does get one. He is the less brief, the more he is briefless.

இலங்காபிமானி.

தஅாகுசம் ஹ ஜப்பசி மு உகர் உ

ORIENTAL BANK CORPORATION. விளம்பாம்.

ஒறியேன்றல் வங்குச்சாலே.

இதன் உதவிச்சாஃபொன்ற சென்றமாகம் மிசுக் இகதி செ தவாய்க்கிழமை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்தை இப்பொழுகாக டைபெற்றுவருகிறது.

கடபடியான பணவைப்புக் கணக்குக்காரியங்கள் இப்பொ

கடபடியின் பணைவைபடிக் கணக்குக்காரியக்கள் இப்பொ முது அதிற் கொட்டிக்கப்படனாக். சேமத் திற்காய்ட் கட்டும்பணக்கள் ஒருமாசம், இரண்டுமாச ம், ஆறு மாசக்காலக்களுக்கு அவ்விடம் வைக்கப்படலாம். அப்படி வைக்கப்படும் பணத்திற்கு வருடமொலிக்கப்படும். அப்படி வைக்கப்படும் பணத்திற்கு வருடமொடுக்கப்படும். அய் முற்றுக்கு, மூன்று, காது, ஆறவிதம் வட்டிகொடுக்கப்படும். பணச்சேகரிப்பிற்காய் அர்தந்த இடங்களுக்குரிய கைச்சீட்டுக ளும் ஏற்கப்படும்.

தமே ஸ்தானத்திலிருந்து இத்திரவியசானேயைச்சேர்ந்த சகல இதுச்சால்யின் பேருக்கும், சென்னேச் இரவியசாலியைச்சேர்ர் த கொச்சியின் உதலிச் இரவியசாலியின் பேருக்கும், ள்கொற்ற ந்தைச்சேர்ந்த தேசத்திற்கும், மாகாணத்துக்கும், வர்த்தகத்து க்கும்டுத்த சகல கிணத் தெவியசாலேகளின் பேருக்கும், அயரல ந்தைச்சேர்ந்த மாகாணத் திரவியசாலேகளின் பேருக்கும் உண் டிகள் கொடுக்கப்படும்.

உண்டி மாற்று தலக்குரிய கழிவு முதலான காரியங்களின் விவ நங்களே இத்திரவியசாலேயிற்கானே தெரிக்ககொள்ளலாம்.

ஆர். வி. டன்லோப், உதவிக்காரியகாத்தர். எ. எவ். வில்ஸ்வோட், சம்பிரதிக்கணக்கர்.

விளம்பரம்.

சேன்னபட்டணத்தில் முதற்தரத்தில் இலே ஞ்சி இதன்கீழ்க் கையோப்பம் வைத்திருக்கிறவ ரிடம் முன்றமுழம் மக சிலீங்காகக் கைப்பண த்துக்கு வாங்கிக்கோள்ளலாம்.

சி. கனகரத்தினம்.

மானிப்பாய்.

இலங்கைகாவலன்.

இலங்காபிமானியின் எடிற்றர் அவர்களுக்கு. aun Gai,

இற்றைக்குச் கிலாாட்களுக்குமுன் ாமது இராசசானிபாகி இறைக்குச் எலாட்டல் இருன் கடித் இராச்சுள்பாகி ய கொழும்புமாகரியில் பற்பல தரும்ப் பிரபுக்களின் சபாரெ ட்சின் கிழலின்கண்ணிருந்து முச்சடர்போல மூன்றுவரு முதித் த இலங்கைசாவலைனேன்றும் பதிதிரிகை இர்காட்களிர் திரகண முற்றவகையாதென கமதிஷ்டர் பலவாறு போசின்சென்ன ஆகுக கிப்பார்கள். காம் விறிமன்பத்திரிகையிற் கண்டவண்ணத்தை கட்டிருக்கும் புதினையே கொண்ணக்கிற் புகிகரக் கிட்டிகள் லிப்பாகன். நாம் வறம்பை நூற்கையற் கடைவணை நடை நம் சகேசப் புதினுடைபடிக்களுள்ளத்திற் பதிக்துக் திர்த்திக் நஞ்செய்வதா நமது கடனுயிருக்குமேன்றெண்ணிப் பின்வருஞ் சாரததைத் திரட்டித்தாரதின்றேம், இலக்கைகாவலனின் மூன்றும் பத்திரிகையும் பிரசுரஞ்செய்

தபின்னர் கச்தோலிக்காது இராவிட அச்செயக்கொத்துக்கு அதிகா ரசர்த்தனை அனாதம்பாவென்பவர் காவலின்டிற்றரை வரவ நைத்த ஒரு வாரத்துக்கு ரூபாய் இருபது தரவும் அக்கையும் எ முத்தளனில் ஸ்திரஞ்செய்து தரவுங் கேட்டதின்பேரில் காவல ன் எடிற்றர் தாமொன்றை விலக்கு வாங்கும் கருத்துடையவராத வால் அக்கேழ்விக்கிசையாது வழுவப் பத்திரிகை பகிரங்கஞ்செ ய்து தடுடுன்ன மறுத்ததால் காவலனுக்குக் காத்திராப்பிரகாரம் அபாயம் கோரிட்டதால் வெளிப்படாமலின்றது. முன்னர்ப் பே இய வாக்குடம்பிடி முறைபிறழ்க்கொழுகிய கிமித்தம் பிராககொ குப் வாகுடுடைபடி மாகின் காவலனிஷடர்கள் குறைக அவார்கள் எனக் கருதிப் பத்திராதிபர் அதிவேகமாய்ச் சென்னமரக்கரஞ் எனக் கருதிப் பத்திராதிபர் அதிவேகமாப்ச் சென்னமரகாஞ் சென்று அச்சியர்திரங் கொணர்ந்ற தன் சுயாதீனத்தில் நடாத்த வாரென ரா. ரா. தா. இராமலிங்கபின்ன அவர்கள்ளிடுத்த கடித த்தால் அறியலாயினேம். அனர்தப்பர் கிசப்பு ஆண்டவரின்றி ருச்சித்தத்துக்கு ஏராதெனவெண்ண்போ அன்னிப மதானுசா ரிக்கிடங்கொடுத்தல் தகாதெனவுண்ணிபோ திவ்வியகட்டன் பி நந்ததிஞ்லே பாப்பியமதமும் பநந்தவிடுமன அஞ்சுபோ நாமதிகிற்குல் முதலாமுடன்பிடியை மீதி இரண்டாமுடன்பிடிக் கைக்கு ஏற்பாடுசெய்தது. காரிப்பாகவுண்கம் வவள்றிருப்பி தும் நாமொன்று சொல்வது கீதியாயிருக்கும். எண்ணித்துவி தும் நால்பானப் செல்லைய ந்தபாயருக்கும். எண்ணந்தமணி வத சருமர் அனிர்தபின்னெண்ணுவதிழுக்கு, அனர்தப்பர் மூன் அசுங்கேய பகிரங்கஞ்செய்ய முயன்றவரல்லர். பத்திராதிபரும் இடையிலிடையூறுவருமென்எண்ணிகுவ் பிரதேச்சபக்குரிகையை ப்பிரகடனஞ்செய்ய ஆரம்போர்போதும். ஏறவிட்டேணி பிழுத் தலிதனோ. மங்கையர்தம்முளும்ன நாத்தவருவடல் வீமனே ன்ருலென்ன முச்சங்கியைக்கேவ்வாறுடன்பட்டனர். நான்காஞ்ச ன்கு வளை முச்சவன்படி வையையாக பட்ட வா நானாகுக க்கியையிற்றெளிந்தார்போலும், வடக்கால்வந்தை வழக்குக்கொ டாமலும்கிடார், தைசிரியின்வித்துக்குமுனக்கும் பகையேபகை. இனிப் பாப்பியருங் காவலனும் பட்டவாபடுக. இனிலிடுவோ வயப்புலியை வாலுருவி விடுகின்றீர் விடுகின்றீரே. முன்னெண் சய்யினுமென்எண ணு இயற்றி ஐக் குற்றமேகுற்றம். கெற்றி க்கண்ணக்காட்டினும் குற்றமேகுறம். இனிவருங்காவலனும் பத்திராதிபரும் கடிகமேற்கடிகம் விடுக்கக்கைசலிக்கக் கண் ணும் பூக்கனர் இவர். அதிதிபரமாகக் கொழும்பிற்சென்ற அங் கேர்லகாலம் வரிப்பாரெனக் கேள்விப்படுக்கும். அகன்பி ன்னர் சாவலனுபிருகாறுடன் உலாவுமென ஈம்புவதற்கு ஈமக்கு ச் சற்றுஞ் சாதேகபிராது.

இங்கனம், கச்சாய் கண்டாக்கு. கும் கப்பகமாதம் லங்க் துக்கு.

ஐயா எடிற்றமே, தங்கள் பத்திரிகையொன்றில் இந்தப்பங்கிச்சுருப்பர் டி. ரா. ள. குனந்தைவேறுப்பின்ஃபைவர்கள் தமது சென்மபதியாகிய வல்றுவெட்டித்துறைக்கு வந்ததைவிட்டுப் பகிரங்கஞ்செய்திருப் பதை வாகிக்கேன். அவருடைய குணநிசயங்களுக்கும் சன்மா ர்க்காடைக்கும் விருப்புற்றவர்களாயே அவருடைய சேசர் அ வருக்கும் அவர் கிகேதேச்சளுக்கும் விருக்துட்டு உபசரித்த வரு இருக்கு. பின்னிட்ட வியானக்குனமை ம. ரா. ம. இறக்று மலில்வாகனம் அவர்கள் விருந்திட்டு உபசரித்தார் என்று கேன் விப்பட்டேன். அடுத்த சனிவாரத்தில் எங்கள் மணியம் ம. ா m. வயித்திலிங்கமுதல்யார் ஒரு பாரிவிருந்துபண்ணிவைத்தார். நானும் ஒருமூலேயிற் பதுங்கிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். வி

ருர்துக்கு அளக்கப்பட்டுவர்து அங்கினாவில் மேற்படி பின்கே யலர்களும், அத்தவக்காத்த, பிறக்றர், பேசூஉத்திபோகள்தர், சர்வேயர், மணியம், நொத்தாரிக, உடையாக்கள், பொலிக வி தானேமார், கமக்காறர், வர்த்தகர், முதலிய பிரபுக்கள் சமுகமா மிருக்க, சுவில், இன்னம், டம்மாறம் முக்லிய வாக்கியப்பைனின் ஆர்ப்பரிப்பின்றெனியும் மிர்தங்கதானாதி நாட்டியவாத்தியங்க ளின் கோஷடத்திஞேஞைசயும், செச்சைகட்டி நடித்தபெண்களி ன் ஈடன் உல்லாச சல்லாபமும் இன்னரமீட்டி சர்க்கரைப்பர்களி ந் நேன்மாரி பொழிர்காற்போல பாடிய தேகாதமும் வர்இருர் கோர் யாவருடையவும் பஞ்சபுலன்களினது பேறுக்கிருக்கி காரப்படுத்தின. அறசுவையும் குன்றும் அத்தியர்த பட்சத்த டன் அமைத்திருந்த உண்டிகளின் மேன்மையை இம்மட்டெ னான் சொல்ல வல்லவனல்ல. காப்பூலாதிகளின் இரேஷட த்தை நான் விதந்துசொல்ல வேண்டியதில்லே எல்லா வாசணே த்திரவியங்களு மனாவிய சர்தனத்தின் வாசம் மெய்யாய்ச்சொ ல்றுகில் ஒருபயில்தூரம் கழ்ந்ததைபா. சொல்வகென்ன, மல் லிகை முல்?வ முதலிய அசர்தா இகளின் வாசனேயும் சர்தனக்கம ழ்வைக்கண்கொண்டு அட்டதிக்கினம் பின்னங்கமழ்ந்தகொண் முருந்தன. அசூர்த வட்சணவழிபாபடன் அகமும் முகமும் மன ர்வாய் மணியம் தமது விருந்துச்சினேதிதர்களே உபசரித்து அனு உபசரித்து அனு ப்புவித்தார். சகலதன்மையும் மேச்சுக்கொள்ளவும் நட்புப்பொ விவுகொள்ளவும் மரிபாதிகுடிகொள்ளவும் இடமானபெருங்கா ட்சி ஐபா. சக்லரும் புகழ்ச்திகொண்டார்கள்,

சலாம் வேணும். தங்கள் பணிலிடைகான் கண்காணி. தூராசுசம் ஞல ஒப்பகிமாதம் லின க திகதி

New of Wadomeratchy. வடமிருட்சிப் புதினசங்கதி.

பத்திராதிபருக்குவக்கனம் பத்திமுத்தியாப்க்கக்கனம். ஈடது பருத்தித்துறைமுகத்தில் சென்ற காலேக்து வாரங்களில் வர்த்தகப்பொருள்கள் அடர்கது, படர்க்கு, தொடர்ந்து, அடக்கி ன்றமையால், பேகுஸ்தியோகஸ்தர் சிலர் கடதாகெளில் மைதோ ப்ச்துச் தோய்த்தடித்து, "வாரிபும் வடித்தர் இயும் வரிசைபாற நார்தம்" சடசடென்ற, தூற்றக்குஇத்தனே, ஆயிரத்கக்குஇச் தின. அர்சருக்குஇத்தனே, பாறத்துக்கித்தின், *தாறத்து*க்கித்த ளே எனக் கணக்குகள் முடித்தமுடித்தக், கடுதாடிகள் டீறிக்டீற ன் எனக் கணக்குகள் முடித்தமுடித்தக், கடுதாதிகள் டீறிக்டூறி த்தள்ளினர். உடதேசபரக்கல வருடார்க ஒட்டம், சமாப் இயா தல்பற்றி, ஏற்றிஏற்றி, இறக்கிஇறக்கி, முடிக்குக் தொழில்கள், மடமடுக்று ரண்டபெறுகின்றன. ரேதக்களஞ்சி பசாவேகளில் செல்றுக் குப்பல்குப்பலாய்க்குவிய, அத்தைப் பெரும்பறைக ளிற் கொட்டித்தட்டி வெட்டுவோர், "இலாபட்" எனக்க றி எ ணமானஞ் சாதிக்க, அத்தை ம. ம. கொச்செறும் பெளுவனத டஸ்தன, இக்செனப்படுக்க, சுமைகாறாசெறுத்தங் கடகவாக வரூடமய்க், கறப்பும்வெள்ளயும் கைகலர்து படுக்கைடோக் இச்சேல்ல, வர்த்தக்குழாங்கள் பறைப்கொருபணமிகர்க, கமக் குக் கரிசுர்கொரு பவுண் மிகக்குமென மனம்பூரிக்க, ஏற்றல் இறக்கல், தட்டல், கொட்டல், தட்டல், தடவல், எண்ணல், கி மத்தல், பறித்தல், குறித்தலாதி கிர்த்தியங்கள் கடுகடென கடா நாதக, பறித்தல், குறுத்தல் இ கொதுப்படிய கேகட்டேன் நடா த்தப்பட்டு வெருதின்றன. நாடுபடுதிரவியம், காடுபடுதிரவியம், உடல்படுதிரவியம், மண்படுதிரவியம்பல, இக்கரை நற்கரைக னாய்ச் சேர்ந்தன, தானுச்சட்டியே தங்கக்கட்டியன இலக்க க்கணக்காய் வாரிச் கடுதாதிப்பவுன்களேச் சருகுபோற் தோவி செ ன்னோகர் செழிக்க ஏற்றிய கெல்லியம்பதிவாசர், பலர் கேசர், m. m. ச. வயித்திலிங்கம் m. m. ச. கனக்சபை எனுமிருவரு ம், நாலக்கட்டி இனி வேண்டாமெனத் தாறத்தன்ளி, இங்ஙனக் தாம் முற்ரூராப்ப்பெற்றேருக்குப் பிரிபாவிடை கூறிச்சென

கெடுகாளாகத் தங்கிராம் கீத்து, கொழும்புமாகசரத்தில் வசுத்து, வர்த்தக தொமண்டுயனப் பலரும் பூடிக்க, கிபா பதுரர்சுராதி துரைமக்கள் பலரும்கேக்க, யாழ்ப்பாணவா பத்தாதார்க்கு அவர் அவருக்கு வேண்டிய சகாயங்கள் இபற்று தற்கருத்தாவாயும், அளித்த, பெரும் புகழ்படைத்த, ா. எ. திருமேனிபாரின் உத்தமோத்தம் நஞ்சித் குமாருகி ப குனக்கைவேற்பின்க அவர்கள் வல்வவெட்டிக்கறையிற் பதி அடைந்தனர். இவர் வந்தார், வந்தார் எனும் மங்களசெய் பது அடைந்தனர். இடியா வந்தார், வாந்தார் விறும் மங்கள் செய இகேட்டு, அட்டதிசையினின்றும் இருமுகம் லிடுத்தும் அறிமு கப்படுத்தியும் அவைற காடிச் சென்றனர் பலர். என்ற காண் போம் இச் சீமான என வாஞ்சிச்தி ரம்தோர் அவர் சமுகம்தே டி ஒடினர். அவரைக் காண வாகனருடாரப்ச் சென்றனர்பல: ''காட்டினேழுதற்ற கடவுண்மணியைக்கொணர்க்க கட்டிலிரு னோட்டக் குருவிவைத்தவாறன்றே" என வல்றவெட்டித்த றைக்கு அவர் ராயகமணியாக வர்க சென்மித்தனர் எனப் பலரு

றைக்கு அவர் நாயகமணபாக வாது செனமத்தனா வடை பலரு ம் அவரை ஏற்றிப் போற்றினர். இவரிடத்தேபே இலக்குமிவ சுத்தல் தகும் சகும் தகுமெனக் கூருமா இல்ஃபேயில்லே. சென்ற சுக்கோவாரச்திரவு பருக்கிச்துறையில் வசிக்கும் ரா.ரா. நா. மயில்வர்களம்பின்தே வெறும் புறக்கிராசியார் அவர்கள் சங் தேகேளிக்கைபோடு, தமது மந்தன மண்டபத்தில் தல்னண்ப ஞிது சு. சு. குளக்கைதில்றவின்பொருட்டு அவருக்குக் தன் மி த்திரு இகுனாங்களுக்கும் அருவிருந்திட்டனர், அதிதீர்ப்பாகவ ருக் தாம்பூலக்தரித்து சக்தனம் பன்னீரா இபரிமன் இரவியம் பிற நாற் கரிக்கவும் கெளிக்கவும் பெற்றுச் சங்கத்தில் எடிச்சண ருக்கப்பெற்ற காளுவிக்கத்தபோசனமருந்திக் திர்ப்தியோடு உ ண்டாட்டுக் களியாட்டுச்செய்து விருக்கச் சபாகாயகருக்கும் வ ந்தனேபசாறஞ்சொல்விச் சாவேகீங்கினர்

பின்கார் வடமிறுட்டு மணியம் ா. ா. சுப்பிரமணியர் பைபிச்தி விங்கமுதலிபார் அவர்களும், சென்ற சனிவாரத்திரவு கரணவா மிலிருக்கும் தமது வங்கினாவில் மேற்படியார்பொருட்டு அவரு க்கும் வேற கமத உற்றுராதி பரிவாரத்தவருக்கும் க்கேகினேதத்துடன் ஓர் பெருவிருர்திட்டனா. மேற்கறிய பி மதமவிருக்கருக்திய காத்தியமுறை இவ்விருர்துக்குமொக்குமா மேற்குறிய பி ரதமன்கு நடிகள்கும் கட்டுக் இவ்விருவிருர்காறும் எ. எ. கன் இருட்டாக்கமாகல் வெளிப்படை

் நிருட்டாகுமாகல் வெயாப்பான மழை வருஷிக்கு வருக மேகத்தைக்க இடையிடைபோக்க மழை வருஷிக்க வருக இப்பக்கள் கூன்றம். கானியம் மலியும், செர்கெல் வின்யும், லால், பஞ்சும் குன்றம், கானிபம் மலியும், செல்லேல் விங்யும். கன்றகாலிகள் தழையும், கிபாயன்தலங்களில் விமாச்சியவினக்க ங்கள் குறையும். கச்சேரி உத்தியோகங்கர் கெலருக்கு ஆதித் தன் தரிசக்க இட்டாமைபற்றியும் அடுப்புகாய்ச்சுபார் கடுக்குப் பாய்ப் பாகஞ்செய்யாடைபற்றியும் வென்ன மும் பாசுபு முன்னவ முகளிலே பறக்கடிக்கவருகையிற் பாகம் வழுக்கல்பற்றியும். பீர்திவர்க முர்தியிருப்பினும் குற்றமிறுத்தலால் அவர் பஞ்சா ட்சாஞ் சற்றே குறையும்.

எங்கள் உத்தம்சிலளுமே ா. ா. செல்பித்துரை அவர்கள் கி யாயசான்றே குசாக்கொவிலேக கோடரிகொண்டு விபாச்பை வி ருட்சங்களேக் கடுகடுடனச் சங்கரித்தலால் கமது கியாயன்தலம் மூடிய விபாட்டுபுக்காக தேற்கோலாய்க்கு கரும் அரு. வரவே,

இச்செடியும் இக்காட்களில் கவமாய் முனேத்தப் படர்தல் குறை வாதலால் கோட்டிலேபிராது சற்றுக்குறையும். இங்கனம், ஓர் கண்காணி.

எங்கடை பிசுக்கால்சேவகரைப்பத்தி உங்கடை கடதாகிக்கு எழுதின்தில் ஒரு காரிபத்தை மறந்துபோனேன். அதையீட் பயெழுத்திறேன். அதாவது முன் பிசுக்கால்சேவகளுமிருந்த இன்னப்பு சுவாமிஞதன் பேரிறும் சாவகச்சேரியில் இத்தாற கொடாமல்க் கொடுத்ததென்றிப்போட்பண்ணுவித்தத் திர்வை யாக்கியதைச் சொல்லப்பட்ட சுவாமினுதன் அறிரது சாவகச்சே ரிக்குப் போய்ச் சத்தியக்கடதாகிகொடுத்துத் திரவையைத்துற க்க வழக்காளி வழக்கை விட்டுவிட்டான். இவைகளில் தங்க ன் கடதாகியை வாகிப்பவர்களுக்குச் சுட்கேகமிரர்தால் மற்ற ந றைக்குத் தெண்டித்து காறு இல : சத்கதயும் தங்களுக்கு அனு வற்கிகு கைகளை முத்து பாறு இல்ல சக்கைக்கு அச்சில் ப்பிலைப்பேன். தாங்கள் அலைவகளில் ஈடர் கலைக்கு அச்சில் வெளியில் விடவும். சாவகச்சேரியில் நீத மன் பிசுக்கால்சே வகருடைய களலைப் பிடிக்க மெத்த ஆ ந்தமாயிருக்குறும் ண்டு கேள்விப்பட்டு கானும் அவருக்கு எழுத எண்ணுகிறேன். கவனிப்பாரோ தெரிபாது.

இதுகிற்க ஐபாவே, தங்கள் கடதாகைய வாகப்பவர்க்கும் மத்தவர்க்கும் நன்மையாகயிருக்கத்தக்க இரண்டு கேழ்வியை ப் பின்னுலெழுங்கிறேன். அதிலொன்றுக்குத் தாங்கள் இம் மு றை மறுமொழிசொல்லக்க பேம். மத்ததைக்கு அறிந்தவர்கள் ம அமொழிபெழுதினைப் பேரிப உபகாரமாயிருக்கும். அவை

க வது. யாழ்ப்பாணம் டின்திறிக் கோட்டில் பிரக்கோகேமார் அன்ருடு பொத்சகடெடுப்பசந்த ஒவ்வொருள்ளும் திரையுடை ப உத்தரவில்லாம்லெடுக்கப்படாடுகள்று சட்டபோபண்ணிபிருப் பகபோலக் கொழுப்பு டின் இறிக்கோட்டியம் அப்படி ஒரு க LL des 14 aigs GLo.

உவது. எங்கள் எசண்டர் எழுபேரை கொத்தாரிஸ்வேஃக் கு தெக்குமேந்தாசுபண்ண அவர்சீனச் சோதீன்பண்ணிக் கெ . டிக்காறிரண்டு எங்கடை டிதைறிக்கு கீதவானும் திப்போட் பண்ண அவர்களுக்கும் ஆச்குத்தனப்புவதற்கு முத்திரைபனு ப்புப்படி கட்டண்டை ஒவ்வொருவரும் அஞ்சஞ்சபவனும் அ னுப்பிலைக்க இரண்டுபேருக்குமாத்திரம் ஆசகுத்தவாது வே இபார்க்கிறதென்ன மத்தவர்களுக்கு இதுவரையில்ஆக்குத்தவரா மவிருப்பதெனன ?

இப்படிக்கு, பட்டணத்தான். யாழ்ப்பாணம், தூராகச ம்ஆண்டு அற்படு மாதம் லஅ ந திகதி.

படிக்காரம் அல்லது சீனக்காரம்.

க. இது கடைகளிலெல்லாம் நற்சரக்காய்ப் பெற்றுக்கொன் ளக்கூடியதாயிருக்கிற அ. இது பலவிதமாப்ப் பலனுடன் ஒள ஷக்க் செய்யப்படும்.

ச. கண்ணேவு உண்டான குழந்தைகளுக்குப் படிக்காரம் மூ ன்று கிறேனும் பிராபமானவர்களுக்கு ஆறு கிறேனும் ஒரு அ வுன்ன் சலத்திற் கலக்கி நினம் காலு ஒவ்வதாம் கண்கிங்க்கழு வவும் அதல் ஒரு சிலத்தன்டை உண்க்றுக் கண்கள் அடிக் கடி ஒற்றிக்கொள்ளுவதும் ஈலம். கண் இமைகள் அதிகமாய் வீவ்வ இருந்தால் காலம்மணிரேரம் விசேஷமாய்க்காவேயில் சூடா ன பால்ஸட்டுக் கழுவி இடைகளே மெல்லெனத் நிறாது அதன் பின் மேற்சொள்ள சலத்தைக் சொட்டுக்கொட்டாய் விடவு கண்களிற் கடினமாய் அடிபட்டபின் வவியும் சூடும் கீங்கிச் இ கண்களும் சழகமாப அடிகள் வப்புமாத்திரம் இருக்கிற சமையத்தில் அரைத்திரும் படிக்காற த்தை தந்தை இரண்டுதான் போடித்து முட்டையின் வெள்ளுக்களுவி க் கலந்து அதை இரண்டுதான் 5 மெல்லப் பழஞ்சிஃயின்றுடை மில் வைத்துக் கண்ணினமேல் கிலமணிரேரம் வைத்திருக்க

டு. மூக்கில்கின்று மிகுதியாப் இரத்தம்போனல் தூற்றிருபது இதேன் படிக்காரக்கை ஆய அவுன்ற கண்ணிரிற் கலக்கி பீரச் சாங்குழலாலாவது மெல்லிய சீக்கைய எனேத்தாவது மூ÷கினுள் சாதைமுன் வைது பெற்கும். அட்டை கடிக்க சாபத்தில் வீச்சி இர த்தம் பாபகறதற்கு கொஞ்சம் படிக்காரம் நணுக்கிக் கடிவாவி விட்டு அதின்மேல் சில்கையச் சுருட்டிவைத்த விரலால் கொஞ்ச

நேரம் கெட்டியாய் அழுத்திவைத்திருந்தால் இரத்தம் கிற்குப க. சரமில்லாமல் மூலத்தில்லின்று மிதுத்யாய்இரத்தம்போ ஞல் நூற்றிருபது கிறேன் படிக்காரத்தை எட்டு அவுக்கு தண் ணிரிற் கலக்கி ஒரு அண்டுச் சீல்பை நட்டைத்தை மூலத்தல்வைத்

இருந்தால் சுகப்பும்ம்.

எ. குழ தைகளின் மலத்துவாரவழியாய் குடல்தன்ளிஞல் அ அபது இறேன் படிக்காரத்தை (டுற்அவது) பிரிவிற் சொல்லியப டி. கடுக்காய் கஷாயம் எட்டு அவுள்டுற்சேர்த்துக்கொண்டு தன் ளின குடிய மறுபடியும் உள்ளுக்குச் செறுத்தி அதின்மேல் இ ரதக் கஷாபத்தை கானொன்றுக்கு இரண்டுமூன்று கேரம் நன்ருப் ாதன் வழுப்புக்கொட்டிய மன்ற இருவையுள்ளுக்கு மலக்குவர த் தொட்டுப்போடவும். இப்படிச் செய்வத்னுல் மலக்குவர ததைச் சருக்கிக் குடலிறங்குகிறதை கிறுத்தல் செய்யும்.

இன்னம்வரும்.

m. m. ஒவசியர் க. வேலாயுதரின் புனருத் தியோக கியமம்.

இற்றைக்குச் கெலகாலங்களுக்கு முன்னர் சென்ற புதினப்பத திரிகைகள் கிலவற்றில், ஒவரிபர் வேலாயுதருக்கு விரோதமாகச் கிலர் குற்றப்பாட்டுப்பத்திரம் வரைர்து விடுக்கதின்டேரில் வே கேயால் கிறத்தப்பட்டு அறராசபுரக்கோட்டில் பிராதாடக்கிற தாகவும் பேசினது முண்டு. கம்கேசரே, கீவிருமத்தைப் பலவ கையானுங் கேன்வியுற்று பிருக்கலாம். கைபானுக் கேள்விபுற்று பிருக்கலாம். ஒராண்டும் ஒரபன ம ஞ்சென்றபின்னர் இவரும் விபாச்சிபங்கள்ப் பிரசம் இஞ்சினிரா வே. மேர்க்க் தெரிக்கிராக்கிருக்கிற து சன்று இன்று பைற்கு மை பறகம் இறு வரைய இப் மேச்சர் இடிக்கின்னர் அதிதீவர்காலாக்காரம் கின்ற மதி பூசந்தால் அதி நட்பவிசாரிண் பல முசத்தானுஞ்செய்கு, வட மாளண் ஏசன்றுத்துரையுடைபவும் உபஇஞ்சினிர் வல்காட்கு ரையுடையவும் காடுகார்க்கடிகவிக்கமால் கற்பிசமில் இர திரும்பவும் முர்திய உத்தியோகத்தைகடாதத உ CH ALL COLL (P) தாவு கொடுக்கிருக்கிரிரன்பது யாவர்க்கு மக்கியர்**க் ஆ**னர்கம் சாவு கொடுக்கிருக்கிரிரன்பது யாவர்க்கு மக்கியர்**க் ஆ**னர்கம் 'கேட் டிற்குமுண்டோரு.மிதிகே முருரை கீட்டியனப்பகோர்கோ ல்'' எனக் தெய்வப்புலகமைக் திருவன்னுவராயஞர் 'திருசாப் மலர்கத வண்ணமாகவே இவரும் இதுகாலபரிபர்தம் உற்றேர் கட்டோர் உறவினர் மற்றோர் யாவரினுறு இபை உத்தேசியாமல் விடார். மனுவின் விஸ்யில்லா மாணிக்கம் கேடும்பெருக்கமு மில்லல்ல. அறவைத்த அபரஞ்சுபோவிவர் மாற்றபர்க்க மகி மையிலோங்குவது கமக்கானர்தம் பரமானர்தம்.

இங்ஙனம், இவர்கண்பன். தஅரசுசம் ஆண்டு ஐப்பகிமாதம் உயிர் இத்தி.

Edited by C. W. CATHERAVALUPULLY and Printed and Published by N. STRONG at the Press of RIPLET & STRONG

Manopay, Jaffna.